

ת"פ 43777/01/17 - מדינת ישראל נגד הלאל חרוב, מוחמד שאער

בית משפט השלום בנצרת

19 ינואר 2017

ת"פ 43777-01-17 מדינת ישראל נ' חרוב ואח'

מת 43789-01-17

פל"א 25797/17

בפני: כב' השופטת הבכירה-לילי יונג-גפר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. הלאל חרוב
2. מוחמד שאער

נוכחים:

מטעם המאשימה - מתמחה מר אבישי ג'ינו

מטעם נאשם 1 - בעצמו ועו"ד נג'מה הייב-אבו-מוך - סנגוריה ציבורית

מטעם נאשם 2 - בעצמו ועו"ד עבד פאהום - סנגוריה ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מפרידה את הדיון בין הנאשמים

ניתנה והודעה היום כ"א בטבת התשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

הכרעת דין לנאשם 2

אני מרשיעה את הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, כמפורט בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"א בטבת התשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין לנאשם 2

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

הנאשם שהה בישראל ככל הידוע יום אחד שבמהלכו נעצר כשהוא שוהה בתחומי נצרת עילית. הנאשם כבן 24, לחובתו הרשעה קודמת אחת באותה עבירה מלפני כחודש בגינה נדון למאסר בפועל של 18 ימים ומאסר על תנאי של 3 חודשים, ונראה כי מיד עם שחרורו מן המאסר עשה פניית פרסה ונכנס חזרה לתחומי המדינה. מדובר, אפוא, בהתנהלות בוטה של זלזול בחוק ובזכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה ואף לסכן בכך את ביטחון המדינה ושלום הציבור.

עם זאת, הנאשם לא עבר עבירות נוספות מלבד עצם הכניסה לישראל, הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. בנסיבות אלו, הסדר הטיעון שבין הצדדים סביר וניתן לכבדו.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל של 3 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 17/1/2017.
2. אני מפעילה מאסר על תנאי של 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 35740-12-16 של בית משפט השלום בטבריה. מתוך תקופה זו ירצה הנאשם חודשיים וחצי בחופף למאסר שהוטל בתיק זה והיתרה במצטבר לו ובסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל של 3.5 חודשים בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל.
3. מאסר על תנאי של 4 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר

עמוד 2

עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

4. אני מפעילה התחייבות בסך 1,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 35740-12-16 דלעיל וקובעת 10 ימי מאסר תמורתה שירוצו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,500 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952. אם לא יחתום על ההתחייבות ייאסר למשך 25 ימים או עד שיחתום על ההתחייבות, לפי המוקדם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיעה את הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של שהייה בישראל שלא כחוק, כמפורט בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"א בטבת התשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין לנאשם 1

הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

מכתב האישום עולה כי הנאשם שהה בישראל ביום 17/1/2017 ללא היתר כדין.

עמוד 3

הנאשם כבן 21, אין לו כל הרשעות קודמות. הוא שהה בארץ רק ביום שבו נעצר, מלבד עצם הכניסה לישראל לא עבר הנאשם כל עבירה נוספת, הוא לא התנגד למעצרו ואף הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה הן במשטרה והן בבית המשפט. כמו במקרים רבים אחרים, אין כל ראייה לשלול את טענתו כי נכנס לצרכי פרנסה בלבד.

בנסיבות אלו, מתחם העונש ההולם בעניינו הוא זה שנקבע ברע"פ 3677/13, מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), דהיינו בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של 5 חודשים כולל מאסר על תנאי. אכן בתקופות חריגות הותר בית המשפט פתח לשינוי המתחם וכך נעשה לא פעם, ואולם, כאמור, זהו המתחם הבסיסי שנקבע ע"י בית המשפט העליון והוא מחייב בית משפט זה ואיננו רואה במקרה זה עילה מיוחדת לחרוג ממנו.

אין חולק באשר לחומרת העבירה, לסיכון שבו היא מעמידה את תושבי המדינה ולו בדרך של הכבדה על כוחות הביטחון העושים לילות כימים לשם מניעת פיגועים, וכי התקופה בה אנו מצויים אינה תקופת שגרה ושלווה ומי שנכנס לישראל שלא כדין חייב בענישה מהותית שתהווה אולי גורם מרתיע בפני הפיתוי לשוב ולהיכנס לישראל.

מבלי להפנות לפסיקה ספציפית, שהרי זו ידועה, רמת הענישה הנוהגת בבית משפט זה לגבי נאשמים במצבם של הנאשמים שבפניי נעה בד"כ בין תקופת מאסר של מספר ימים ועד לחודש אחד בגין הרשעה ראשונה ופרק זמן ממושך יותר לגבי ששב לעבור עבירות.

התובע מבקש לגזור את דינו של הנאשם לתקופה של 32 ימים בעוד הסנגורית מבקשת להסתפק בתקופה קצרה יותר ומפנה לפסיקה של בית משפט זה, לרבות מותב זה, בה נגזרו על נאשמים עונשי מאסר קצרים מן התקופה המבוקשת ע"י התובע.

הסנגורית מפנה במיוחד לגזר הדין בת"פ 28254-01-17 של בית משפט זה והפסיקה המאוזכרת בו שם נגזרו על נאשמים בנסיבות דומות 14 ימי מאסר בפועל ואף פחות מכך.

אינני רואה מקום לסטות מן הדברים שנאמרו בפסיקה הנ"ל, וסבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר לאותה תקופה שנגזרה באותו מקרה.

רואה אני מקום לשוב ולציין כי עפ"י הבנתי, את העונשים החמורים, לרבות תקופות מאסר משמעותיות, יש להשית על אזרחי המדינה המסייעים בידי השוהים הבלתי חוקיים בין בהסעה, בין בהעסקה ובין בהלנה. הם הם העבריינים המרכזיים הגורמים לזרם הכניסות הבלתי חוקיות ולאזו דווקא השוהים הבלתי חוקיים שרובם המכריע מבקשים רק לשבור שבר.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל של 14 ימים בניכוי ימי מעצרו מיום 17/1/2017.

2. מאסר על תנאי של 3 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבר במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר מעבירה לפי חוק הכניסה לישראל. אם לא יחתום על ההתחייבות ייאסר למשך 15 ימים או עד שיחתום על ההתחייבות, לפי המוקדם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

בשולי גזר הדין מבקשת אני להעיר כי באף אחד מן המקרים שבהם נגזרו על נאשמים בנסיבות דומות מאסרים בפועל של 14 ימים ואף פחות מכל, לא הגישה המדינה ערעור, וחרף זאת ממשיכה היא להחזיק בעמדה ולטעון כי יש לגזור את דינם של נאשמים שמצבם זהה למאסר של חודש אחד.

סבורני כי ככל שהמאשימה מוסיפה להחזיק בעמדתה כי העונש הראוי בנסיבות אלו הוא חודש אחד ולא פחות מכך, מן הראוי היה שתגיש ערעור על גזרי הדין באופן שבית המשפט מחוזי יוכל לתת דעתו על העונש הראוי, להנחות את בית משפט זה ולמנוע את בזבוז הזמן בטיעון חוזר וגזרי דין חוזרים.

יש להביא החלטה זו לעיונה של ראש מדור התביעות.

ניתן והודע היום כ"א בטבת התשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר , שופטת בכירה